

Sărbătorim azi intrarea Domnului în Ierusalim, Floriile. Mă pierd în mulțimea care strigă din tot sufletul : Osana!. Pare să vină împăratul mult așteptat. Toți îl întâmpină cu bucurie și speranță, vor scăpa de jugul roman, aceasta era dorința cea mai fierbinte. Erau puțin nedumeriți de intrarea Lui pe un măgăruș, dar nu era un aspect important. Entuziasmul se răspândește rapid.

Isus alege însă să scape omenirea de robia păcatului, nu asta dorea mulțimea, jugul roman era mai de dorit decât sfințenia.

Noi ce așteptăm azi? Ce ne înrobește?

DE FLORII

*Aș fi dorit să fiu de față
Să te întâmpin, să mă-nchin,
Când în frumoasa dimineață
Intrai, Doamne-n Ierusalim.*

*Aș vrea să-ți fi putut aduce
Ramuri de palmier și flori,
Să văd cum fața Îți străluce,
Privirea-ți sfântă, fără nori.*

*Să fi strigat cât pot de tare
Cum și mulțimea a strigat:
„Pace și binecuvântare
Din ceruri, Dumnezeu ne-a dat!”*

*Aș fi dorit să-ți pun 'nainte
Veșmântul, ca pe el să calci
Dar și iubirea mea fierbinte*

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Roxana Tentiş, Dan Matei

Ce ne ține legați, departe de Măinile străpunse de cuițe care ne așteaptă cu dragoste să ne dea odihna adevărată.

Îmi doresc să avem parte toți de sărbători veritabile, entuziasmul să nu se stingă odată cu intrarea Lui în viețile noastre. Să trăim mereu frumos, închinându-ne viața la picioarele Celui ce a intrat cândva călare pe un măgăruș în Ierusalim ca să ne aducă dezlegarea de păcate.

Osana Fiul lui David!

Aurelia Modoc

*Mai arzătoare să o faci.
Eu n-am putut să fiu de față.
De-atunci, sunt ani vreo două mii
Dar azi, la fel, e-o dimineață
De bune vești și bucurii.*

*Privirea ta e tot senină
Când se coboară peste noi
Și așteptăm și noi să vină
Zorii împărăției noi.*

*Să aruncăm haina de suflet
Cu toții azi, 'nainte Lui
Și să-L întâmpinăm cu cântec.
Glorie și mărire Lui!*

Cules de Tabita Morar

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joia Mare ora 18.00 Închinare. Cina Domnului
Vinerea Mare ora 18.00 Serviciu de închinare.
Duminică ora 09.30 Pregătire pentru botez
Duminică ora 10.00 Grupele de copii
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare.
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare.
Sărbătoarea Învierii Domnului

PULSUL Bisericii Creștine Baptiste
BIRUINȚA

An XVIII, Nr. 854 din 9 aprilie 2017

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

ÎNTÂMPINAREA ÎMPĂRATULUI

„Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum. Noroad-le care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: „Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile preînalte!” (Matei 21:8-9)

În mijlocul freamătului care a cuprins

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Rugăciune. Mărturisire**

pag. 4 **De Florii**

*„Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele! Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!”
(Psalmi 117:1-2)*

mulțimea la auzirea veștii că vine Împăratul, a încolțit convingerea că Acesta nu poate fi întâmpinat oricum.

Din acest motiv, indiferent de măsura în care au perceput importanța și solemnitatea momentului, mulțimea aceea de oameni a înțeles că trebuie să facă ceva. Cu câtă lumină și capacitate de pricepere avea fiecare, s-au gândit că Împăratului I se cuvine o primire demnă de identitatea și rangul Său care au fost și rămân unice.

Chiar dacă această manifestare impresionantă s-a dovedit a fi doar sentimentală și de suprafață, asta nu înseamnă că Dumnezeu rămâne insensibil la atitudinea exterioară și la acțiunile concrete îndreptate spre El ca semn de adorare și laudă.

Nicio clipă, Isus Cristos nu a condamnat manifestările reverențioase ale mulțimii cuprinse de entuziasmul închinării.

Ceea ce a fost greșit la oamenii aceia adunați să-L întâmpine pe Mesia, sta în faptul că actele lor de adorare față de Împăratul, nu erau izvorâte dintr-o inimă schimbată, nu veneau dintr-o minte care să fi înțeles pe deplin identitatea lui Cristos și nu erau expresia unei voințe care să accepte autoritatea absolută a Acestuia peste viețile lor.

În ochii Domnului există apreciere și satisfacție pentru toți aceia care, odată ce au fost schimbați în natura firii lor, se naște dorința aprinsă de manifestare a convingerilor lăuntrice în acțiuni vizibile de laudă și cinstită a Împăratului.

La rândul nostru, nici noi nu trebuie să condamnăm acțiunile exterioare, născute din imboldul de a lauda măreția Împăratului slavei. Dimpotrivă, o credință vie va fi însoțită într-un mod natural de manifestări concrete care să dovedească recunoștința, onoarea, respectul, închinarea și supunerea față de Dumnezeu.

Nimeni nu își poate scuza absența manifestărilor vizibile față de Domnul, pe motiv că el își trăiește credința în inimă. O credință care este ținută atât de ascuns încât nu o poate observa nimeni, îndreptățește pe cei din jur să se îndoiască de autenticitatea unei asemenea pretinse credințe.

Isus Cristos S-a dus la moarte suportând cu stoicism suferințele și batjoc

RUGĂCIUNE. MĂRTURISIRE

Doamne, Tatăl nostru, care ești Dumnezeu viu și atotputernic, Creatorul universului și al nostru, Cel care Te-ai îndurat de mine și n-ai întrerupt firul vieții mele atunci când eram o răzvrătită, ci ai trimis pe Îngerul Tău să mă apere de cel care ne vrea sufletele în iazul de foc și pucioasă...

În fața Ta, Doamne, îmi plec ființa cu recunoștință. Îți mulțumesc pentru nenu-

cura, a răbdat chinul și crucea cu scopul de a ne câștiga o mântuire veșnică.

Odată ce a făcut acest lucru, din partea celor binecuvântați cu darul credinței, Împăratul așteaptă ca aceștia să își manifeste credința într-un mod vi-zibil, autentic, evident și consistent. Îm-păratul va fi entuziasmat să vadă crea-tivitatea și atitudinea frenetică a închi-nării.

Așadar, după ce ne-am așternut viața înaintea Lui, oferindu-ne inima ca dar Domnului, ce așternem în calea Sa?

Suntem pregătiți să-i spunem: „*Doamne, aștern înaintea Ta, ființa mea în-treagă, darurile mele, talentele, timpul pe care l-am primit de la Tine, capacitatea cu care m-ai înzestrat, aștern lauda, mulțumirea, adorarea, onoarea, ascultarea, supunerea deplină și necondiționată, voința, dorințele, visurile, creativitatea, resursele de care dispun și orice alt lucru care dovedește că te recunosc pe veci ca Împăratul împăra-tilor și Domn al domnilor*”?

Dacă suntem pregătiți să facem acest lucru înseamnă că am înțeles cum să-L întâmpinăm pe Împăratul.

pastor Daniel Chereji

măratele binecuvântări pe care le-ai revărsat peste mine și familia în care m-ai adus pe lume ca să-mi încep călătoria spre veșnicie... dar mai presus de toate Îți mulțumesc pentru harul special de care mi-ai făcut parte și mie în acea noapte de Înviere a anului 2006 când Duhul Sfânt a pus pecetea Ta pe inima mea și mi-a luminat mintea ca să văd și să

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

înțeleg că acel Isus, la al cărui supliciu asistam, este Fiul Tău, Unicul, pe care L-ai trimis în lumea noastră să Se întrupeze om, și a umblat printre noi plin de har și de adevăr, ca să ne arate, să fie El Însuși, Calea întoarcerii de la întuneric spre lumină și de la moarte la viață; să ne dezlege din robia față de Înșelătorul ca să putem alege în mod liber unde și alături de cine vrem să ne petrecem veșnicia. Am înțeles că Domnul Isus Cristos - deși avea puterea să-i nimicească pe toți - a îndurat umilința, durerea torturii celei mai atroce și batjocura din partea mulțimii care, doar cu puține zile în urmă Îl aclamase cu entuziasm la intrarea în Ierusalim. A îndurat toate acestea numai pentru că ne-a iubit cu o dragoste nemărginită! Numai dorința de a ne reda libertatea și de a ne oferi împăcarea cu Tine, Tatăl nostru ceresc, dându-se pe Sine Însuși drept jertfă fără cusur pentru stingerea mâniei Tale față de păcatele noastre și împlinirea dreptății care Te caracterizează față de toată creația. Astfel, prin actul recunoașterii incapacității proprii de a se mântui, cine își va ancora credința în lucrarea Domnului Isus Cristos va birui prin El. Prin Fiul Tău, ai pus în fața omului un nou moment providențial, în care să poată alege în cunoștință deplină despre consecințele opțiunii asupra destinului propriului suflet. Ai pus în fața noastră viața prin Domnul Isus Cristos, sau moartea prin Satan, Tatăl minciunii, Ispititorul. Iar moartea înseamnă a fi despărțit de Tine, Creatorul, în regretul veșnic de a fi avut o șansă pe care am respins-o cu nepăsare...

Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat puterea să-mi frâng mândria, să-mi recunosc starea de păcătoșenie și să strig după mila și îndurarea Ta!

Doamne, Îți mai mulțumesc pentru frații și surorile pe care mi i-ai dăruit în Domnul Isus Cristos. Când Duhul Tău ne strânge laolaltă și Tu, Doamne Isuse, ești în mijlocul

adunării, mi-ai hrănit sufletul, m-ai învățat prin experiențe și încercări că numai trădându-Ți Ție cărma, în toate sferile și aspectele trăirii, viața mea nouă capătă rele-vanță și Duhul Tău îmi poate șlefui aspri-mile caracterului... Mi-a luat câțiva ani ca să fac gestul acesta, dar Îți mulțumesc că m-ai ținut de mână în ritmul meu, m-ai așteptat cu îndelungă răbdare să urc treaptă cu treap-tă. Încet dar sigur, mi Te-ai descoperit în chip atât de minunat, m-ai învățat că dependența de Tine este libertatea iar nu îngră-direa, este încrederea și biruința! Iar porunca cea nouă, „*Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu... Prin aceasta vor cunoște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13:34,35) este cea mai plăcută și ușoară poruncă pentru că puterea împlinirii este cu mine căci Tu ești Domnul meu!

Ceea ce-Ți cer, Tatăl nostru, în numele și meritul Fiului Tău, al dragostei Tale, și-Ți mulțumesc, este să răsplătești așa cum numai Tu știi și poți, aici și-n veșnicie, tuturor fraților și surorilor de care Te-ai folosit pentru creșterea mea până la acest moment, iar mie să-mi dai în continuare puterea să-mi recunosc greșelile și neîntârziat să le aduc la crucea Domnului Isus, să-mi curețe umblarea de tot ce nu e plăcut înaintea Ta, ca să reflect cu adevărat lumina cunoașterii Tale și prin roada Duhului Tău să dau gust, ca sarea-n bucate, acolo unde m-ai așezat; să împlinesc misiunea mea personală, pentru care m-ai chemat în lumină, iar harta vieții mele să se apropie tot mai mult de aceea pe care mi-ai desenat-o Tu. Ajută-ne să ne pese de cei nemântuiți din jurul nostru, și faptele noastre să dovedească această compasiune, înainte ca Tu să ne smerești, ca pe Iona, și să ne înveți ascultarea!

A Ta să fie lauda, slava și Numele Tău binecuvântat în veci! Amin.

Irina Gherghel